

1. **Mlčenlivá historie.** Jakou roli hrají v textu historické souvislosti? A jak se to má s minulostí jednotlivých postav? Odkud pochází Hanka a Adam? Co vlastně víme o Hanemannovi?
2. **Jména míst.** Po odchodu Němců se z Danzigu stává Gdaňsk, přejmenovávají se ulice. Jak promlouvá město svými toponymy ke svým obyvatelům a ke čtenáři? Potřebujeme slovník názvů z konce knihy? Potřebujeme mapu? Jaké příběhy uchovávají pře/pojmenování?
3. **Mluvení a nedorozumění, řeč těla.** Mluvení jako by vedlo spíše k problémům (polština/němčina). Má v knize řeč nějakou sílu? Kde nastává skutečné do-/porozumění. Co např. střet rodiny s ruskými vojáky, Adamův znakový jazyk, japonské divadlo? Co tělo anatomie? Je čitelné?
4. **Řeč věcí.** „A věci? Věci dělaly to co obvykle. Všechno sledovaly z polic, vitrín, parapetů a nic si nedělaly z našich starostí. Nestály na žádné straně. Trpělivě nám sloužily.“ (113) Hlavním zdrojem paměti a komunikace v textu jsou věci. Nábytek, nádobí, šperky, zbraně, zavazadla. Zanechává Schultz vzkaz, když před odchodem ničí svůj majetek?
5. **Oživující text.** Kdy text ožívá? Při Hanemannově čtení? V Gutenbergově lese? Za tmy na polici? „Zdalo se, že písmena znuděná věčným bytím ve stejných rádcích touží po dobrodružství...“ (96) Velkým tématem je i písmo (fraktura, gotika, švabach). Jakou informaci písmo nese?
6. **Sebevražda a ticho.** Heinrich von Kleist a Henrietta Vogel. Polský malíř. Hanka. Je sebevražda komunikačním aktem nebo rezignací na komunikaci? Nakolik je věcí soukromou a nakolik věcí společností?